

333.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 24 marca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych o uprawnieniach do otrzymania kwatery stałej, przejściowej lub nagłej przez formacje i osoby wojskowe oraz osoby cywilne, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 97, poz. 681) zarządza się co następuje:

I. O uprawnieniach do otrzymania kwatery stałej.

§ 1. Uprawnienie do otrzymania kwatery stałej przez formacje wojskowe w danej miejscowości powstaje z dniem wyznaczenia jej na miejsce stałego załogowania tych formacji na mocy rozkazu Ministra Spraw Wojskowych.

Z dniem przybycia formacji do danej miejscowości powstaje również uprawnienie do otrzymania także kwatery stałej dla osób, pełniących w nich faktycznie stałą służbę mianowicie:

- a) dla oficerów zawodowych w stanie czynnym,
- b) dla oficerów rezerwy, pospolitego ruszenia i w stanie spoczynku, pozostających czasowo w służbie czynnej,
- c) dla chorążych,
- d) dla szeregowych,
- e) dla osób cywilnych, pracujących w wojsku na stanowisku etatowym.

§ 2. Uprawnienia formacji do korzystania z kwater stałych w danej miejscowości wygasają z dniem odejścia ich z powodu przeniesienia na stałe do innych miejscowości, względnie z dniem ukończenia ich likwidacji.

Uprawnienia do korzystania ze stałych kwater w danej miejscowości dla osób, wymienionych w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia wygasają zasadniczo z dniem, w którym ma nastąpić odejście ich z tej miejscowości z powodu przydzielenia ich na stałe do formacji, załogujących w innych miejscowościach, lub też z dniem ustania ich stosunku służbowego w wojsku stałym z jakichkolwiek bądź przyczyn, o ile w ustawach lub dalszych postanowieniach niniejszego rozporządzenia nie przewidziano innych terminów w tym względzie.

Przejściowe pełnienie służby przez formacje oraz osoby, wymienione w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia poza miejscem stałego garnizonu nie po-

ciąga za sobą utraty stałych kwater w garnizonie stałym.

§ 3. Uprawnieni do otrzymania osobnych kwater stałych są:

- a) oficerowie,
- b) chorążowie,
- c) żonaci podoficerowie zawodowi i równorzędni, nieseparowani lub dietni tudzież wdowcy dietni,
- d) osoby cywilne, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym i pobierające uposażenie od IX grupy płacy wyższ,
- e) osoby cywilne w stanie małżeńskim, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym i pobierające uposażenie od X do XVI grupy płacy z wyjątkiem separowanych i przytem bezdzietnych, tudzież wdowcy (wy) dietni (e).

Pozostali szeregowi oraz pozostałe samotne osoby cywilne, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym, są uprawnione do otrzymania tylko kwater wspólnych.

§ 4. W wypadku przydzielenia osoby wojskowej lub cywilnej, korzystającej z osobnej kwatery stałej, do formacji, mającej swą siedzibę w innej miejscowości, prawo do korzystania z osobnej kwatery stałej w dawniejszym garnizonie wygasa—licząc od dnia odejścia z dawnej formacji:

- a) dla osób samotnych w przeciągu 30-tu dni,
- b) dla osób żonatych, nieseparowanych lub dietnych, oraz wdowców dietnych—w przeciągu 3-ch miesięcy.

W wypadku otrzymania osobnej kwatery stałej w nowym garnizonie w terminie wcześniejszym wygasa prawo do korzystania z takiej kwatery w dawnym garnizonie już przed upływem czasokresów wymienionych w pkt. a) i b), w przeciągu dwóch tygodni od dnia otrzymania nowej kwatery.

§ 5. W wypadku przeniesienia osoby wojskowej, korzystającej z osobnej kwatery stałej, w stan nieczynny bez prawa do uposażenia wygasa prawo do korzystania z tej kwatery, licząc od dnia przeniesienia w stan nieczynny:

- a) dla osób samotnych w przeciągu 30-tu dni,
- b) dla osób żonatych, nieseparowanych lub dietnych, oraz wdowców dietnych w przeciągu trzech miesięcy.

Przeniesienie w stan nieczynny bez utraty prawa do uposażenia nie uchyla uprawnień do korzystania z osobnych kwater stałych.

Osoby wojskowe i cywilne, korzystające z osobnych kwater stałych, w wypadku rozwiązania stosunku służbowego na własną prośbę tracą prawo to z dniem rozwiązania stosunku służbowego, bez względu na stan rodzinny.

W wypadku przeniesienia w stan spoczynku lub rozwiązania stosunku służbowego z innych powodów są uprawnione do korzystania z tych kwater, licząc od dnia przeniesienia w stan spoczynku lub rozwiązania stosunku służbowego:

- a) osoby samotne przez 30 dni,
- b) osoby w stanie małżeńskim nieseparowane lub dietne, lub wdowcy (wy) dietni (e) przez 3 miesiące.

§ 7. W wypadku śmierci osoby wojskowej lub cywilnej, korzystającej z osobnej kwatery stałej, rodzina (żona, mąż lub dzieci) osoby zmarłej, wspólnie z nią zamieszkała, obowiązana jest zwolnić zajętą kwatere najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia śmierci.

§ 8. Osoby wojskowe, korzystające z osobnych kwater stałych, tracą to prawo w wypadku samowolnego przebywania poza formacją z dniem wdrożenia śledztwa sądowego o występki dezercji.

Żona i dzieci danej osoby są zobowiązane zwolnić zajęte kwatery najpóźniej w przeciągu 30-tu dni, licząc od dnia wdrożenia śledztwa sądowego o występki dezercji.

W wypadku dostawienia lub zgłoszenia się danej osoby przed zwolnieniem kwatery stosuje się zamiast niniejszego przepisu postanowienia §§ 9 i 10.

§ 9. Samotne osoby wojskowe i cywilne, korzystające z osobnej kwatery stałej, tracą to prawo w razie zarządzenia przeciwko nim aresztu śledczego lub w razie zasądzenia ich prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności — o ile czas pozbawienia wolności — w wypadku zarządzenia aresztu śledczego jest dłuższy niż 6 miesięcy, a w wypadku zasądzenia wyrokiem sądowym jest dłuższy niż 3 miesiące.

Osoby te są zobowiązane zwolnić zajęte przez nie kwatery — w wypadku zarządzenia aresztu śledczego bezzwłocznie po upływie 6 miesięcy licząc od dnia zarządzenia aresztu śledczego, — w wypadku zaś zasądzenia wyrokiem sądowym z dniem uprawomocnienia się wyroku.

§ 10. Osoby wojskowe, bez względu na stan rodzinny, korzystające z osobnej kwatery stałej, tracą to prawo w wypadku prawomocnego zasądzenia ich wyrokiem sądowym na karę zwolnienia ze służby wojskowej, wydalenia z wojska lub degradacji, wykluczenia z Korpusu Oficerskiego prawomocnym orzeczeniem oficerskiego sądu honorowego lub też w wypadku degradacji szeregowego w drodze postępowania dyscyplinarnego.

Osoby te są zobowiązane zwolnić zajęte przez nie kwatery najpóźniej do dni 30-tu od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

II. O uprawnieniach do otrzymania kwatery przejściowej.

§ 11. Uprawnienie do otrzymania kwatery przejściowej powstaje:

- a) dla formacji oraz osób wymienionych w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w wypadku opuszczenia ze względów służbowych swego stałego garnizonu na czas przejściowy z chwilą przybycia ich do danej miejscowości,
- b) dla formacji oraz osób wymienionych w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w razie niemożności otrzymania kwater stałych z dniem przybycia na stałe do danej miejscowości,
- c) dla nowoutworzonych formacji oraz osób wymienionych w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w razie niemożności otrzymania kwater stałych z dniem utworzenia nowej formacji w danej miejscowości,

d) dla osób wojskowych rezerwy i pospolitego ruszenia, powołanych na ćwiczenia lub zebrania kontrolne, z dniem przybycia do miejscowości, w której się owe ćwiczenia lub zebrania kontrolne odbywają (art. 50 ustawy).

§ 12. Uprawnienie do korzystania z kwater przejściowych wygasa:

- a) dla formacji i osób wymienionych w § 11 lit. a) niniejszego rozporządzenia z dniem, w którym ma nastąpić opuszczenie danej miejscowości w związku z ustaniem względów służbowych,
- b) dla formacji i osób, wymienionych w § 11 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia z dniem otrzymania kwater stałych w danej miejscowości,
- c) dla osób wymienionych w § 11 lit. d) niniejszego rozporządzenia z dniem ukończenia ćwiczeń lub zebrań kontrolnych.

§ 13. W wypadkach przewidzianych w §§ 5—10 niniejszego rozporządzenia gaśnie uprawnienie do posiadania kwater przejściowych natychmiast.

III. O uprawnieniach do otrzymania kwatery nagłej.

§ 14. Uprawnienie do otrzymania nagłej kwatery powstaje:

- a) dla formacji i osób wymienionych w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia z dniem przybycia ich do danej miejscowości — nie będącej ich stałym garnizonem, na podstawie rozkazu, wydanego w związku z zarządzoną osłoną, mobilizacją (ogólną, częściową lub próbną) z potrzebą udzielenia asystencji władzom cywilnym lub z potrzebą zarządzenia postoju podczas przemarszu,
- b) dla osób rezerwy, powołanych do służby w myśl art. 73 ustęp ostatni ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 61, poz. 609) z dniem przybycia do miejscowości, wskazanej rozkazem powołania.

§ 15. Uprawnienie do korzystania z kwater nagłych wygasa:

- a) dla formacji i osób wymienionych w § 14 lit. a) niniejszego rozporządzenia z dniem, w którym ma nastąpić opuszczenie danej miejscowości,
- b) dla osób wymienionych w § 14 lit. b) niniejszego rozporządzenia z dniem, w którym ma nastąpić opuszczenie danej miejscowości lub z dniem zwolnienia ich z czynnej służby wojskowej.

§ 16. W wypadkach przewidzianych w §§ 5—10 niniejszego rozporządzenia gaśnie uprawnienie do posiadania kwater nagłych natychmiast.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *A. Czepowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*